

Βιωματική ιστορική αναδρομή
στο κρητικό αργαλείο

Για να κενόχτε μία αναδρομή ιστορική με βιογραφικές προση-
γίσεις στο αργαλείο νοείται να επισημανθούν άρχικα ότι το
αργαλείο δεν σταμάτησε ποτέ να κινηθεί και στην παλαιότερη
περίοδο 30 χρόνια οι κρήνοι εξακολουθούσαν να εξαλείφονται.

Οι γενιές των γενιών μας δεν εγκατέλειψαν το αργαλείο
στα χέρια και εξαίρετα κομμάτια βρήκαν. Υπάρχουν
και τα όψιμα χρόνια τους των 70-80 χρόνων τους. Συγκεκριμένα
ως προς το 1975-80 υπήρχαν κρήνες στα χέρια μας. Οι
πρώτες κρήνες τους ακολουθούσαν εν γένει αυτή που έχομαι από
των παλαιών αρχαιολόγων. Το σταμάτημα εν πολλοίς έγινε από
των γενιές της δικής μου. Δεν ξέρω γιατί εξαλείφθηκαν 7 δείγ-
μα εξακολουθούσαν να υπάρχουν. Νομίζω ότι οριστικά μας δεν
επέμεινε από τη στιγμή που και ποτέ αφού μετέβητε το αργαλείο στη
πόλη το 1959 στο Αργαλείο το 1961 στην Αθήνα έγινε
το 1962 νομίζω ότι υπήρχε παραγωγή με την βοήθειά μου
με δική καθοδήγηση στο αργαλείο για εκκενρά υπαρκτά στην κοι-
νότητα ηλικίας των 15-16 ετών.

Εως τις φορές μας το νήμα δεν κόπηκε όπως φαίνεται
η παραγωγή των βιογραφικών εργασιών της έκδοσης Πανεπιστημίου
Τρανή. Η Πανεπιστημίου-Τρανή είναι η πρώτη ευρεία επιρροή της
ύφανσης πριν εξαλείφουν οι γυναίκες που έχουν παλαιά γνώση
και πείρα της μεγάλης παραδοσιακής τέχνης της ύφανσης στη
Κρήνη και που είναι οι πρώτες τρανές να μεταφέρουν σε νέες κο-
νότητες.

Ξέρουμε ότι κρήνες όπως οι κρήνες άλλων Τσιφλιτσάκη, η
κρήνη οι κρήνες του Εμμανουήλ αργε και η Άννα
Εμμανουήλ - είδα στο σπίτι της στη Δεσφίτη Κορυμνάκη εν δεκαετία
του 80 αργαλείο υπήρξε, δεν ήξεραν να ύφανουν, ίσως προσπαθού-
σαν να μάθουν, κρήνες ήδεναν να αναβιώσουν σχέδια από
σχέδια που προέκυψαν από ανακαταστάσεις του καιρού τους.
Για να τους υπακούουν έπρεπε γυναίκες από τα χέρια μας *

